

DÉLMAGYARORSZÁG

AZ MDP CSONGRÁDMEGYEI PARTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

IX. ÉVF. 67. SZÁM

ARA 50 FILLER

PÉNTEK, 1953. MÁRCIUS 20.

A felszabadulási hét eredményeivel nagy nemzeti ünnepünk méltó megünnepléséért

Az a leltésedés, amellyel az üzemek dolgozói csatlakoztak a Sztálin Vasárnai építőinek kezdeményezéséhez, a felszabadulási héthez, most harci tettébe öltözik. A mai naptól kezdve gyorsabban forgognak a gépek, szerényebbek a munkások és a kimagasló eredményekből a hála és a szeretet sugárzik a felszabadító hős nép, Sztálin népe iránt. A felszabadulási héten elért eredményünk köszönetet fejeznek ki pártunk iránt azért, hogy megtanított bennünket a szabadsággal élni. A dolgozók kétkézzük munkájával a vállalt nagy feladatok végrehajtásával bizonyítják most be, hogy végtelenül szeretik hazájukat, a Szovjetuniót és készek a béke harcát megvédeni.

Másfél héttig készültek erre az ünnepi hétre a fizikai dolgozók, a művezetők, technikusok, mérnökök, igazgatók, hogy állandóan emelkedjék a termelés, a munka szervezettébb legyen, biztosítsák a nyersanyagot, az adott szó zavartalan teljesítéséhez. A Szegei Kenderfontógyárban, az Újszegei Kender- és Lenzöngyárban, a Ruhagyárban, a Seprógyárban és több más üzemben alapos gondossággal készültek a felszabadulási hétre. A párt-szervezet élesen megbírálta a lazaságok elkövetőit, mozgósította a dolgozókat eredményeik fokozására, felvilágosító szóval, kommunista példamutatással. De ez nem mondható el minden üzemről. Az Autójavító Vállalatnál sokan vannak olyanok, akik becsülettel álltak helyre adott szavukért és az előkészítő héten, már 9 napos terv-előnyre tettek szert. De ugyanígy vannak, akik adósal a nép államának, elmaradtak tervük teljesítésében és egyes művezetők sem segítették a dolgozók felszabadulási hétre kibontakozó munkalendületét. A jó eredményeket elrontják azok a dolgozók, akik hanyagul végzik munkájukat. A Jutafontógyárban, az Újszegei Rostkikészítő Vállalatnál ugyancsak vannak lemaradások és a művezetők nem segítették kellőképpen a dolgozókat vállalásuk teljesítésében.

Ahol a felszabadulási hétre folyó előkészületekben hibák mutatkoztak, ott a párt-szervezet nem elég érelyesen és nem elég következetesen végezte ellenőrző, felvilágosító munkáját. A népnevelők, a párt-csoportvezetőknek nem lehetett hallani szavát és több helyen elsikkadt a kommunista példamutatás és az éles bírálat hangja. Egyes vezetők „objektív” nehézségeket hangoztattak. Ez történt a Déma Cipőgyárban is, ahol a vállalat vezetősége a terv lemaradását objektív nehézségekre hárította, ugyanakkor az anyagellátást az ellenség akadályozta, ott garázdálkodott a cipőgyárban.

Több üzemben lemaradások vannak az első negyedévi terv végrehajtása terén. Ezeket a lemaradásokat a dolgozó nép, a haza iránti adósságokat, a felszabadulási héten feltétlenül be kell hozni. A lemaradások behozására, a terv túlteljesítésére indított harcnak már az előkészületeknél is megmutatkoztak az eredménye. Az elmúlt héten kimagasló győzelmek születtek. A Szegei Hűtőipari Vállalat március 14-én befejezte első negyedéves tervét és most harcba indultak a második negyedévi terv teljesítéséért és a felszabadulási héten minden nap kimagasló eredményeket akarnak elérni. De többnapos terv-

előnyre tettek szert a szegei üzemekben. Az eddig elért eredmények nagyobbak, mint a hiányosságok. De a felszabadulási hét nagyszerű csatáját csak akkor vívjuk meg sikeresen, ha a párt-szervezetek és a vállalatok vezetői nem túrnek meg semmiféle lazaságot a munkafegyelmében, a kiadott utasítások végrehajtásában. Ugyanakkor a párt-csoportvezetők, a népnevelők, szakszervezeti bizalmiak, az üzemek aktívai, elvtársi segítségnyújtással, felvilágosító szóval, példamutató munkával ragadják magukkal egész munkásosztályunkat, műszaki értelmiségünket.

Ma kezdődik a felszabadulási hét dolgozóink nagy mozgalma a negyedévi terv teljesítéséért, nagy nemzeti ünnepünk méltó megünnepléséért. Most minden üzemben, párt-szervezetben a főfeladat: győzelemre vinni ezt a mozgalmat, a termelés nagyszerű eredményeivel köszönteni április 4-ét Kommunista, pártönkivüliek, DISZ-esek, sztahanovisták, művezetők, technikusok és mérnökök, közös erővel naponta szárnyalják túl minden eddig elért eredményeiket. A felszabadulási héten mindazok, akik úgy érzik, hogy nem tettek meg mindent a siker érdekében, most az elkövetkező napokban erejük és tudásuk legjavát adják a munkába. Ne legyen egyetlen egy rossz gép az üzemben. Ne legyen egy percnyi fennakadás az anyagellátásban. A művelői utasítástervek időben jussanak el a dolgozókhöz. Kapják meg a munkalapokat, a rajzokat, a munkához szükséges segédanyagokat. Műszakiaink éljenek együtt a fizikai munkásokkal, akik a munkaidő teljes kihasználásával, a haza iránti szeretettel, a Szovjetunió, a párt iránti hűség kifejezésével naponta teljesítik túl terveiket, hogy tiszta szívvel, becsülettel jelenthessék: adott szavunknak eleget tettünk, méltóan köszöntöttük április 4-ét.

A felszabadulási héten gyorsan kell értékelni az eredményeket és azonnal szemléltetni. A csaszuska brigádok dicsérik meg, köszöntik az élenjáró dolgozókat, akik kitűnnek az április 4-i felszabadulási hét munkaversenyében. Ugyanakkor azonban bíráljanak is bátran, élesen, azért, hogy akiknek lemaradásuk van, adósságukat behozzák és felzárkózzanak az élenjárók mellé. De ne csak a gépnél dolgozókat dicsérik és bírálják a falitáblák, a hangoshiradók, a csaszuska brigádok, hanem azokat is, akik a fizikai dolgozókat vezetik. Üzemeink minden egyes dolgozója szívvel-leléssel azon legyen, hogy mihamarabb teljesítse felajánlását, jó minőségű munka mellett.

A felszabadulási héten dől el, hogyan teljesítjük első negyedévi tervünket és hogyan biztosítjuk a jó átmenetet, a következő negyedévre. Erről az igen fontos kérdésről egy pillanatra se feledkezzünk meg. Biztosítsák a műszakiak a folyamatos átmenetet a következő negyedévre és ezt ellenőrizze a vállalat vezetősége, párt-szervezete. A mennyiségű termelés mellett gondosan ügyeljünk az áru minőségére. Csökkentsük a selejtet és takarékoskodjunk az anyaggal.

A feladat tehát nem kicsiny. Nagy, nehéz, kemény munkát kell végezni ahhoz, hogy a felszabadulási héten mihamarabb jelenthessük a pártunk, Rákosi elvtársnak: adott szavunknak eleget tettünk, minden részletben teljesítettük negyedévi tervünket.

Megkezdődött az Ötéves Tervkölsön hatodik sorsolása

Csütörtökön délelőtt egy órakor Budapesten a Zeneművészeti Főiskola nagyszalonnában megkezdődött az Ötéves Tervkölsön hatodik sorsolása.

Tarján Endréné, az Országos Tárkarékpénztár vezérigazgatóhelyettese ünnepi megnyitó beszéde után megkezdődött az Ötéves Tervkölsön hatodik sorsolása. Az első napon 1313 húzással kisorsoltak 3 drb 1000 forintos nagyszereményt, 50 darab

vegyesen 25 ezer, 10 ezer és 5000 forintos és 25.247 darab 300 forintos nyereményt, valamint 100.000 darab 200 forintos törlesztéses kötvényt.

A húzás második napján pénteken 53 darab nagyszeremény, 2000 darab 1000 forintos, 4000 darab 500 forintos, 20.300 darab 300 forintos nyeremény, 120.000 darab 200 forintos törlesztéses nyeremény és 40 sorozat kamatozó nyeremény kerül kisorsolásra. (MTI)

Csehszlovákia népe utolsó útjára kísérte Klement Gottwald elvtársat

Prága (MTI) Csütörtök délelőtt... Búcsúzás utolsó napja Prágában... A csehszlovák főváros szokailanul csendes, gyászbanélvedt, fekete zászlóerdőbe öltözött.

Az ősl prágai vártól, amelynek spanyoltermében Klement Gottwald fekszik a ravatalon — a Vencel térhez vezető utcákon már a kora délelőtti órákban hatalmas tömegek gyülekeznek. Az emberek gyászba öltözve, csendben várakoznak. A prágai dolgozók tíz- és százazerei, a szabad csehszlovák haza városai és falvai küldötteinek ezrei gyűltek össze, hogy elkísérjék utolsó útjára szeretett vezérüket és tanítójukat.

Déli 12 óra. A vár spanyol termében a ravatal mellett Klement Gottwald hozzátartozói és rokoni, a Párt Központi Bizottságának tagjai, miniszterek, a testvéri kommunista és munkáspártok vezetői állnak. Itt vannak a külföldi kormányok küldöttei, élükön N. A. Bulgaryin marsall vezette szovjet küldöttséggel, a nagykövetségek és követségek képviselői. A teremben Chopin gyászindulójának ünnepélyes dallamai szállnak. A dísz-orséget minden 5 percben váltják.

A vár óraja tizenhárom üt. A búcsúzás utolsó percei... A főváros és egész Csehszlovákia felett 5 percen át búgnak a gyárak szírenái, a hajók kürtjei, a mozdonyok sípjai. Az egész országban 5 percre megáll a munka, megáll a forgalom. A nemzet mélyszélesen gyászolja a kimondhatatlan veszteséget, nagy fia halálát. A teremben Antonin Zápotoczký, N. A. Bulgaryin, Viliam Siroky és Ceou En-Laj elvtársak lépnek a ravatalhoz. Mélyszélesen csend... Viliam Siroky elvtárs mond gyászbeszédet a koporsónál.

Ezután a csehszlovák néphadsereg tábornokai vállukra emelik Gottwald elvtárs koporsóját és lassan a kijárat felé viszik, majd a vár-

udvaron a koszorúk virágerdejében álló ágyútalpra helyezik. A koporsó mögött a gottwaldi tábornokok vörös bársony párnákon viszik Gottwald érdemeit és emléit. Mögöttük Antonin Zápotoczký, N. A. Bulgaryin, Viliam Siroky és Ceou En-Laj elvtársak, majd az elhunyt családtagjai, hozzátartozói, legközelebbi harcostársai, a testvéri kommunista és munkáspártok és a különböző országok kormányküldöttei haladnak.

A gyászmenet lassan halad a Letnai tér felé. A vár és a Letnai tér közötti utcákat katonai díszsorfal és a dolgozók végelethatalan láncolata övezi. Az utcák mellett a néphadsereg alakulatainak zenekara gyászindulókat játszanak.

Háromnegyed háromkor a gyászmenet megáll a Letnai téren. Az ágyútalpon nyugvó koporsó előtt díszmenetben elvonulnak a csehszlovák néphadsereg különböző fegyvernemeinek és a nemzetbiztonsági minisztérium alakulatai, a népi milícia osztagai. A magasban bombavető és lökhajtásos vadászgépek zúgnak.

A gyászmenet ezután tovább folytatja útját a Vencel-tér felé. A téren a Múzeum előtti emelvény körül a dolgozók százazerei. Itt búcsúzik Csehszlovákia dolgozó népe szeretett vezérével, itt ahol oly sokszor hallgatta tanító szavát, itt, ahol 1948 dicső februárjában megesküdt, hogy az ő vezetésével folytatja a szocializmus építését. A fekete szegélyű biborvörös emelvény felett felárócsa eresztett vörös és csehszlovák nemzeti színű zászlók erdejében hatalmas vörös csillag ragyog. Mögötte a Múzeum falán jelző: „Előre csehszlovák rohambrigád, Lenin és Sztálin zászlaja alatt a gottwaldi úton”.

Az emelvényt koszorútenger övezi.

Kéjoldalt örökmécsesek és görögützek lobognak.

A megacélozott szívekben a mélyszéles bánat és fájdalom mellett a remény, a jövőbevetel hit lakik és a dolgozók a gyásznak ebben a sirlyos perceiben megfogadják vezérük és tanítójuk dicső emlékének, hogy valóra váltják végakarát, még tömörebbre zárják sorukat a párt és a kormány körül, még szorosabbra vonják a testvéri barátság szálait a nagy szovjet néppel, örökre híven kiartanak a Szovjetunió dicső Kommunista Pártja mellett és kezdődött erővel dolgoznak a gottwaldi öt éves terv megvalósításáért, a szocializmus építéséért, a békéért.

A koporsót az emelvény előtt levessik az ágyútalpról és a vörös-fekete drapériákkal bevont magas talapzatra helyezik.

A csehszlovák kormány és a Kommunista Párt vezetői, a külföldi kormányküldöttek, a diplomáciai testületek vezetői, a testvéri kommunista és munkáspártok küldöttei az emelvényre mennek.

Antonin Novotny elvtárs, a Csehszlovák Kommunista Párt és a Csehszlovák Köztársaság névében megnyitja Klement Gottwald, a Csehszlovák Köztársaság elnöke és Csehszlovákia Kommunista Pártja elnöke emlékének szentelt gyásznapgyűlést.

Elsőnek Antonin Zápotocsky miniszterelnök mond beszédet. Ezután N. A. Bulgaryin, a Szovjetunió marsallja, a Szovjetunió minisztertanács elnökének első helyettese szól.

Felcsendülnek a csehszlovák és szovjet himnusz fenséges dallamai. A koporsót visszahelyezik az ágyútalpra és a Vitkovi-hegyen lévő Pantheonba viszik, ahol külön teremben kátafalakra helyezik Klement Gottwaldot örök nyugalomra.

Klement Gottwald elvtárs elkísért a csehszlovák dolgozó népet a szocializmus és a kommunizmus győzelmes építésének útján!

Közlemény Németország Kommunista Pártja elnöksége titkárságának március 17-i üléséről

Düsseldorfi (ADN) Németország Kommunista Pártja elnökségének titkársága szerdán közleményt adott ki, melyben többek között ez áll: Németország Kommunista Pártja Elnökségének Titkársága 1953 március 17-én, Max Reimann elvtárs elnökletével megtartott ülésén állást foglalt azzal a fenyegető helyzettel kapcsolatban, amely a bonni és párizsi szerződések tervezett március 19-i szövetségi gyűlési harmadik ülésására jelenlétet nyugatnémet lakosság számára.

Németország Kommunista Pártja Elnökségének Titkársága felhívja az egész pártot, legyen teljes tudatában a helyzet komolyságának és a német nép iránti felelősségének, vesse latba minden erejét, hogy a munkásosztályt, az egész német népet eredményes parlamenten kívüli akciókra mozgósítsa Adenauer terveinek zúzására és arra, hogy szabadítgyekek a nemzeti újraegyesülés kormányának megalakításához vezető útra.

Németország Kommunista Pártja Elnökségének Titkársága állást foglalt Németország Szocialista Egységpártja Központi Bizottságának a Német Szociáldemokrata Párt tagjaihoz intézett nyílt levelével kapcsolatban.

Ez a nagyjelentőségű okirat pártunk minden tagját és funkcionáriusát arra kötelezi, hogy tegye magáévá annak tartalmát és a nyílt levelében felvetett kérdéseket azonnal vitassa meg a szociáldemokrata elvtársakkal.

Németország Szocialista Egységpártja Központi Bizottságának nyílt levele és az abban foglalt javaslatok fontos tényezőit jelentenek a munkásosztály akcióegységének helyreállításá szempontjából.

Ünnepi gyűlés Szófiában a Szovjet-Bolgár Barátsági, Együttműködési és Kölcsönös Segélynyújtási szerződés évfordulója alkalmából

Szófia (TASZSZ) Március 18-án Szófiában, a főváros dolgozó ünnepi gyűlést tartottak a Szovjetunió és a Bolgár Népköztársaság között megkötött barátsági, együttműködési és kölcsönös segélynyújtási szerződés aláírásának ötödik évfordulója alkalmából.

A gyűlés elnökségében helyet foglaltak Viko Cservenkov, a Bolgár Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke, a Bolgár Kommunista Párt Központi Bizottságának főtitkára, Georgi Csankov, Georgi Damjanov, Anton Jugov, Mincso Nejevse és Georgi Cankov, a Bolgár Kommunista Párt Politikai Bi-

zottságának tagjai, Georgi Trajkov és Karlo Lukannov, a minisztertanács elnökhelyettesei, M. F. Bodrov, a Szovjetunió nagykövete és a társadalmi szervezetek számos képviselője.

A gyűlés díszelnökségébe hatalmas lelkesedéssel választották be a Szovjetunió Kommunista Pártjának Központi Bizottságát.

A szovjet-bolgár barátsági, együttműködési és kölcsönös segélynyújtási szerződés aláírásának ötödik évfordulójáról Mincso Nejevse, a Bolgár Kommunista Párt Politikai Bizottságának tagja, a Bolgár Népköztársaság külügyminisztere tartott előadást.

Walter Fisch kommunista képviselő leleplezte Adenauer és az amerikaiak csalárd választójogi törvénytervezetét

Berlin (MTI). A bonni parlament szerdán első olvasásban tárgyalta Adenauer családri választójogi törvénytervezetét, amelyet mindössze 2 szavazattöbbséggel — 137 szavazattal 185 ellenében — egy különböző bizottsághoz tették át.

Walter Fisch, Németország Kommunista Pártjának képviselője a családri törvényjavaslattal kapcsolatban a többi között a következőket mondotta:

— Ennek az alávaló törvénytervezetnek az a célja, hogy eleve kiakassza a választásból a nép akaratát és még mielőtt az első szavazó polgár az urnához lépelt volna, biztosítsa Adenauer és társai parlament többségét és ami ezzel egyetelmű, a bonni és párizsi népeléless szerződések végrehajtását.

Hitler Adolf hasonló módon ragadta magához a hatalmat, 1933 március 5-én választották meg a

birodalmi gyűlés tagjait. Négy nappal később elrabolták 81 kommunista képviselő mandátumát és március 23-án megszavazták Hitler Adolf hirhedt felhatalmazásj törvényét.

— Mi, kommunisták valóban szabad, demokratikus és egyenlő választójogot követelünk, olyan választási törvényt, amely biztosítja, hogy a nép akaratát érvényesüljön a parlamentben — mondotta Walter Fisch.

Meghalt Sz. Sz. Prokofjev

Moszkva. Meghalt Szergej Szergejevics Prokofjev, kiváló szovjet zeneszerző, az OSZSZSZK Sztálin-díjas zene-művésze. Halála a szovjet nép, az egész szovjet kultúra nagy vesztesége.

PARTELET

Tegyük a pártoktatást a napi feladatok végrehajtásának egyik emelőjévé

Pártunkban mind többen értik meg, hogy milyen rendkívül fontos fejelet harcainkban a marxizmus-leninizmus elmélete. A Szovjetunió Kommunista Pártjának története és a mi pártunk harci tapasztalatai is meggyőzően bizonyítják azt a marxizmus igazságát, hogy ha az elmélet meghódítja a tömegeket, anyagi erővé válik.

Az elmélet ismerete tette képessé pártunkat arra, hogy rögtön a felzárkózás után helyes irányt mutasson az országnak. Amikor a sikerek eredményeképpen már száz ezrek gyűltek a párt soraiba, amikor a szocializmus alapjainak lerakása közvetlen feladattá vált. Rákosi elvtárs „A következő lépcső” című nagyjelentőségű cikkében megjelölte azokat a feladatokat, amelyek pártunk nagyarányú növekedéséből adódtak és leszögezte: „S meri mi nem csökkenti, el-tenkezőleg: fokozni akarjuk teljesítményünket, napirendre kell tennünk és pártunk figyelmének központjába kell állítanunk az elméleti színvonal emelésének kérdését.”

A propagandának mozgósítani kell a párttagságot

Az elért eredmények ma már nem elegendők. A szocializmus felépítése népünkön komoly erőfeszítéseket kíván. A külső ellenség határtalan gyűlölettel nézi sikereinket. Határainkon belül a kulákság és a lejtűn kiszármányoló osztályok maradványai ártnak, ahol csak tudnak. Őket segíti a kapitalista gondolkodás sokféle maradványa; a papi butítás hatása, az önzés, kenyél messég, politikai közömbösség, stb.

Csak akkor építhetjük sikerrel a szocializmust és védhetjük meg a hazát a belső ellenség kártevésével, a külső ellenség esetleges támadásaival szemben, ha elsősorban párttagságunkban növeljük a kommunista öntudatot, fokozzuk az éberséget és szilárdságot, ha kemény helyállásra, az ellenség izzó gyűlöletére nevelünk minden kommunistát. A pártpropagandának, a párttagság marxista-leninista nevelésének ezt a célt kell szolgálnia. Pártunk propagandája ma még nem teljesen felel meg ezeknek a követelményeknek.

A pártoktatás és a napi feladatok

Ez mindennek előtt azt jelenti, hogy a pártoktatás tanfolyamain a különböző témák ismeretét kapcsoljuk össze a párt előtt álló feladatokkal, a párt és a kormány határozataival. Horváth Márton elvtárs pártunk II. kongresszusán kifejtette, hogy „az elmélet és a gyakorlat viszonyában... gyakorlatilag elsősorban az érdekel minket, hogy

ben megjelölte azokat a feladatokat, amelyek pártunk nagyarányú növekedéséből adódtak és leszögezte: „S meri mi nem csökkenti, el-tenkezőleg: fokozni akarjuk teljesítményünket, napirendre kell tennünk és pártunk figyelmének központjába kell állítanunk az elméleti színvonal emelésének kérdését.”

Rákosi elvtárs cikkének megjelenése óta öt év telt el. Ez alatt párttagságunk nagy tömegei tanulmányozták a párt elméleti alapjait, a marxizmus-leninizmus tanítását. Ennek a kiterjedt tanuláshoz komoly szerepe volt abban, hogy pártunk — népünk élén — évről-évre gyorsabb tempóban halad a szocializmus építésének útján.

mennyiben segíti, mennyiben támasztja alá az olyan állami és pártbiztosítók megszületését és végrehajtását, melyek az árnyalatokig pontosan kifejezik az adott helyzetben a szocializmus építésének elméleti és gyakorlati követelményeit.”

Propagandistáink maguk is látják hogy egyes témák tanításával a helyi termelési feladatok jobb elvégzésére kell mozgósítaniok.

A Budapesti Villamossági és Kábelgyár egy második évfolyamú politikai iskoláján a munkaverenyéről és a Sztálinov-mozgalomról beszélt a hallgatók néhány szóban elmondották, hogy mi a verseny szerepe a szocializmus építésében. Röviden beszélték a takarékosság fontosságáról is. A propagandista, Demeter elvtárs a foglalkozás befejezése után a tananyagot teljesen függetlenül külön pontként beszélt meg hallgatóival, hogyan teljesítik április 4-i felajánlásukat. Az április 4-i felajánlások teljesítésének megbeszélésére a legjobb alkalom valóban a szocialista munkaversenynek és a Sztálinov-mozgalom kérdéseinek vitája. De ahhoz, hogy a vita eredményes legyen, az kellett volna, hogy a pártbizottság ne az oktatási nap délelőttjén, hanem időben adjon útmutatást és segítséget a helyi problémáknak az anyagba való toldalozásához. Továbbá az, hogy az előadó elvtárs gondosabban készüljön fel a foglalkozásra. Itt ez nem történt meg, s ezért értelmetlen, hogy a politikai iskola végül is termelési értekezletté változott.

De a hallgatók nem értették meg jobban a versenyt, a takarékosság szerepét a szocialista termelésben. (Mivel azt a gyakorlatától különválasztva tárgyalták)

A pártbizottságok és a propagandisták feladatai

Pártbizottságainknek céltudatosan és időben kell felkészülniök egy-egy téma oktatására. Mindezekelőtt ellenőrizniök kell, hogy a propagandisták lelkiismeretesen, alaposan tanulmányozzák-e a témát. Dolgozzák ki, hogy a propagandisták milyen helyi célok elérését kell segíteniök egy-egy téma tanításával. A pártbizottságok ismertessék a propagandistákkal mindenkor az időszerű politikai és termelési kérdéseket, a pártbizottságok előtt álló feladatokat, hogy propagandistáink a mindennapi élettel állandó kapcsolatban végezzék nevelő munkájukat.

A marxista-leninista nevelés eredményének fokozása érdekében a legelőbb tennivalóink természetesen a propagandistáknak van. Az ő elméleti és módszertani felkészülésüktől függ a foglalkozás sikere. Sok propagandista azonban még nem érzi felelősségének súlyát. Sok propagandista nem gondol arra, hogyha a foglalkozás színvonala alacsony, annak első sorban saját felkészületlensége az oka. A propagandisták nagy része felkészületlenül megy a propagandista tanfolyamra. Konferenciára vagy politikai iskola vezetésére. Ilyenformán természetesen szó sem lehet az elmélet és a gyakorlat helyes összekapcsolásáról. A vita sok esetben elvont és felszínes. Nem gyarapítja a hallgatók tudását, nem nevel és nem mozgósít.

A pártoktatás mozgósító hatását fokozásához elengedhetetlen feltétel, hogy a propagandisták állandóan emeljék eszméi, politikai színvonalukat és el kell érni pártbizottságaink, hogy minden propagandista elmélyülten tanulmányozza azokat az elméleti és politikai kérdéseket, amelyekre a hallgatóit oktatja. Széleskörű tudás birtokában biztosabban irányítja a hallgatóit is arra, hogy a tanultakból helyes következtetéseket vonjanak le saját munkájukra és magatartásukra.

Kivonat Horváth János elvtárs cikkéből, mely a Párt-építés 1953. március 10-i számában jelent meg.

Értelmiségünk lelkesedéssel vegyen részt az Ismeretterjesztő Társulat munkájában

Február 25-én értelmiségünk legkiválóbb képviselői a Magyar Tudományos Akadémián megvitatták a dolgozó tömegek szocialista nevelésének problémáit és megállapították egy, a fejlődésünk mai szakaszának megfelelő társadalmi és természettudományi ismeretterjesztő társulat létrehozásának szükségességét. Az Akadémián tartott értekezlet felhívással fordult a magyar értelmiség legjobbjához és az ismeretterjesztő munkában való részvételre szólított fel őket. Ennek eredményeként gyűltek össze március 14-én a szegedi Városi Tanács közgyűlése termében Csongrád, Bács-Kiskun és Békés megye értelmiségének kiküldöttségei, hogy a tudományos ismeretterjesztés problémáit a fenti megyékre vonatkozóan is megvitassák.

Az anketés lelkes hangulatának az értelmiség mind szélesebb rétegére való kiterjesztése igen fontos feladat a további eredmények szempontjából. Elengedhetetlen, hogy szakudósaink, egyetemi és főiskolai tanáraink, mérnökeink, orvosaink, pedagógusaink, művészeink mind többen győzzék le magukban az ismeretterjesztő munka esetleges lebecsülését, ne szakadjanak el a dolgozó tömegektől, hanem a velük való kapcsolattartásnak ezt a számukra legtermészetesebb, az ismeretterjesztő munka folyamán történő formáját válasszák.

Az egyes szakosztályok előadói hálójának kibővítése azért különösen fontos, mert a jövőben az előadások számának növekedése várható, másrészt az előadók túltelthetőségének kérdése is csak ilyenformán oldható meg. Az előadók lelkesedése és áldozatkészsége azért is szükség van, hogy a szervezés terén alkalmasan tapasztalható kisebb-zökkenők áthidalhatók legyenek. A Szovjetunió többmillió előadójának szakképzettsége és felelősség-tudata, áldozatkészsége lebegjen előttünk e téren is.

Az ismeretterjesztő munka eredményességének előfeltétele, hogy az előadásokat szervező üzemek, tö-

megszervezetek, állami gazdaságok, termelőszövetkezetek vezetői segítsék a társulatot a szervező munkában; a kultúrunka szervező részvételegyék az ismeretterjesztő előadásokat s gondoskodjanak arról, hogy a dolgozóknak legyen alkalmuk az előadásokon való megjelenésre. A társzerűség a munkában csak akkor valósul meg, ha minden körülmény figyelembe vételével üzemeltetési és tömegszervezeteknél reális terv készül az ismeretterjesztő munkára vonatkozóan. Uzem és tömegszervezeti vezetők, illetve az egyes területi bizottságok és megyei szervek igen sok segítséget nyújthatnak e tekintetben. Ennek érdekében természetesen világosan ábrázolni kell, hogy a jól végzett kultúrunka nem akadály, hanem segítőtője, motorja a termelő munkának.

Halálam felelősségi lehelősséget nyújt s emellett feladatokat is ró az ismeretterjesztő munka ipari és mezőgazdasági dolgozóinkra, tehát az előadások leendő hallgatóira. Nagyon fontos, hogy minél többben ragadják meg a művelődési lehetőségeink ezt a formáját; fontos hogy az érdeklődés, amely dolgozóink többségét áthatja, a jelenleg még közömböskelet vagy érdek telenséket is magával ragadja és egy-egy előadás meghallgatását ne megterhelhesse, hanem a kormány és a párt olyan segítségnyújtásának tekintésék mely mindennapi munkájuk értelmének, jelentőségének felismerésében közvetve vagy közvetlenül segíti őket.

Nem kétséges, hogy a szocializmus építésében már eddig is nagy szerű eredményeket felmutató népünk minden tagja felismeri a munkában is a ráháruló feladatokat s az előadók az előadások megterjesztésével, szervezők a szervezéssel, a hallgatóság pedig a minél nagyobb létszámú megjelenéssel segíti majd az új társadalmi és természettudományos ismereteket terjesztő társulat munkáját.

Sipka Sándor, az Irodalomtörténeli Társaság megyei összekötője

A Pedagógiai Főiskola nagyszerű hangversenye a kultúrhet megnyitásán

A szegedi Pedagógiai Főiskola a Magyar-Szovjet Barátság Hónapja alkalmából rendezett kultúrhet megnyitására nagyszerű hangversenyt rendezett a Zeneművészeti Szakiskola nagytermében. A változatos, színes, gazdag és jól összeállított műsoron praeklasszikus, klasszikus, szovjet és magyar szerzők művei szerepeltek.

Mindnyájunkat megragadott az újjászá közös énekelés, vidámsága, feloldódott kedélye, a művek eszméi tartalmának helyes átélése és művészi tolmácsolása. Ez a teljes és egyben őszinte törekvés már kezdetben igen rokon-szenvenessé tette a fiatal főiskolai hallgatók szereplését.

A műsor bevezető részében megemlékeztek Sztálin elvtárs haláláról. A hála és kegyelet szava szállt korunk legnagyobb tanító-mestere felé, aki mindég élni fog közöttünk. Megemlékeztek a főiskolai hallgatók a márciusi hős szabadságharcosokról, akik példát mutattak hősiességükkel, bátorságukkal és hazaszeretettelükkel. A Szózat eléneklése után lendületes, nemzeti optimizmussal teljes 48-as dalokat adtak elő.

A főiskola kórusát tegyelmezett, kiegyensúlyozottsága, tökéletes szövegformálása, tiszta intonáció, művészi gondosság és tudatosság jellemezte. Igen szép ki-dolgozásban szólt meg Bach: „Mint hária zsong” című műve. A következők madriánok is üdék, frissek voltak. Különösen a női-ker tőnt ki technikai felkészültségével és csendő szövegével. A legzesebben Reanart: „Meghabond szívet” és Vecchi: „Raita hét cimborák” című művek szóltak meg. A kórus Kodály Zoltán művét is művészi módon adta elő. Népvári öntudatos, vidám munkalendülettel szóltatta meg Kodály: „Jelige és Három Gömör”

népdal című műve. A szovjet szerzők közül Szvesnyikov: „Patak mentén és Csengetyű” című fel-dolgozása csodálatosan ínom árnyalásban, mely átérésben jutott kifejezésre, Fekete Amália tanárségdől finom lírai hangja művészi módon érvényesül a Csengetyű szolőnénekében Szepen tej-lődő hangját a közönség szünt nem akaró tapssal fogadta.

Külön ki kell emelni a tehetséges főiskolai hallgatók magánzsámaát. Kelemen Imre, Mint Bach művészetének kiváló ismerője jó fel-készültséggel szólaltatta meg Bach: A-moll fantázia és fűgáját, Vivaldi: D-moll versenyművet Birkás Tibor, Makai Ferenc és Kelemen Imre adták elő. A zongorán Bittó Katalin és Tomka Gusztáv nyújtották tudásuk legjavát. Szolőnének-számokat adtak elő Dánfy Margit, Tánzos Júlia, Marik Marianna, Gyuris Imre és Pánczél István fő-iskolai hallgatók. László Ibcya népdalokat énekelt természetesen, őszinte átéléssel és közvetlenség-gel. Az énekes és hangszeres szolók kidolgozottsága Kézdí Er-szébet, B. Rác Lili és Belle Ferenc landrok gondos munkáját mutatja. A szolőszámokat zongorán Kézdí Erzsébet kísérté.

A hangverseny minden részletében azt mutatta, hogy a hallgatók nemcsak énekelnek, hanem érzik, értik és szeretik is a zenét, valamint lelkesednek is a komoly, határadó muzsika iránt. Át vannak itatva annak tudatától, hogy a zene területén is nevelniök kell társadalmunkat. Erdős János az énekar vezetője lelkesedéssel vezeti a főiskola kórusát, s ebben ragad-va ragadja énekeseit is. Mind az ő, mind a főiskolai hallgatók lel-kes munkájának eredménye ez az értékes hangverseny.

(G. J.)

Újabb áruhámozókat ítétek el

Szeged do'gozói megnyugvással állapították meg, hogy az utóbbi hetekben a do'gozók ébersége számos áruhámozót lelevezett, akik szándékosan akarták aláásni a köztal-tás rendjét. Ezek az ellenséges ele-mek vagy az uszályukba esett sor-banálók számosan most megérdemelt büntetésüket töltik.

A Szegedi Járásbírószék legutóbb is több áruhámozót ítélt el, akik sorbanállást igyekeztek szervezni s az ellenséges hangját terjesztették.

A Járásbírószék most vonta felelő-ségre Mészáros Istvánt, Szeged Rá-kóczi-utca 32. sz. alatti lakost, ki-

nek férje horthysta büntőtörzsör-mes'er volt. Mészárosné rendszeresen üzletekben vásárolta a kenyert, annak ellenére, hogy odahaza nagyobb-mennyiségű lisztet tartalt. A lakásán több egész kenyere: tartott félre, mely meghaladta a kefél-jüknek szükséges mennyiséget. Ezért 2000 forint pénzbüntésre ítélték.

A más k elítelt Gyarmati Jánosné földművelés felősege, kit 4 hónapi börtönre és 5000 forint pénzbüntetés-re ítétek, mert cukorért állt sorba. Előzőleg azon-an már jelentős mennyiségű cukrot vásárolt össze,

★ Párthírek

Értesítjük a Politikai gazdaságtan I.-II. évfolyam, a Párt-történet II. évfolyam propagandistáit, és hallgatóit, valamint a Sztálin elvtárs új művének tanulmányozására külön szervezett tanfolyam halgat-óit, hogy 1953 március 20-án, pán-teken délután 6 órakor a Pártoktat-ók Házában Sztá János elvtárs, a Minisztertanács osztályvezetője, a Központi Előadó Iroda tagja a „Szocializmus gazdasági alapörvé-nye” címmel előadást tart.

Értesítjük az alsófokú propagan-dista szeminarium vezetőket és po-litikai iskola vezetőket, valamint a Bolsevik Párt Történetének I. évfolyamának és a Sztálin elvtárs rövid életrajz tanfolyamainak pro-paganda konferencia vezetőit és konferencia ellenőreit, hogy a Párt-oktatók Házában 1953. március 21-én, szombaton délután 4 órakor előadást tartunk számukra a so-roknkövetkező anyagból.

Szeged Városi Pártbizottság Agít. Prop. Osztálya

A Román Munkáspárt Központi Bizottságának és a Román Népköztársaság minisztertanácsának határozata J. V. Sztálin emlékének megőrzéséről

Bukarest (TASZSZ) Az „Ager-press” jelenti:

A Román Munkáspárt Központi Bizottsága és a Román Népköztársaság kormányja J. V. Sztálin emlékének megőrzésére elhatározta, hogy a dolgozók kivámságára a „Scantia Ház” nyomdakombli-nátot, a sztálini területen lévő új vegyüzemét és a bukaresti kato-nai akadémiát J. V. Sztálinról kell elnevezni. 1953-1955-ben emlék-művet kell állítani J. V. Sztálin-nek Isz, Kolozsvár, Temesvár, Ploesti, Galati, Constanza városokban, a J. V. Sztálin életét és tevékeny-ségét bemutató állandó kiállítás helyén meg kell nyitni a V. I. Le-nin—J. V. Sztálin múzeumot.

A lengyel kormány jegyzéke az Egyesült Államok varsói nagykövetségéhez

Varsó (PAP) A Lengyel Népköz-társaság Külügyminisztériuma 1953. március 16-án jegyzéket jut-tatott el az Egyesült Államok varsói nagykövetségéhez. A jegyzék emlékeztet arra, hogy a lengyel külügyminisztérium 1953. január 16-i jegyzékében pontos adatokkal alálámasztott tényeket terjesztett az Egyesült Államok varsói nagy-követsége elé, amelyek arról ta-núskodtak, hogy az Egyesült Álla-mok kormányja Lengyelországgal szemben ellenséges tevékenységet fejt ki főként azzal, hogy az amerikai hatóságok Nyugat-Németor-szágból nagymértékben szervez-znek Lengyelország érdekel és biz-tonsága ellen irányuló felforgató, szabotázs- és kémtevékenységet.

Ugyanebben a jegyzékben meg-állapította a lengyel kormány, hogy az Egyesült Államok kormányának az ez ügyben korábban átnyújtott lengyel jegyzékekre adott válasza csupán vagy ügyetlen kísérletek a felelősség elhárítására, vagy a lé-nyegét nem érintő cáfolatok.

Ezt a különös módszert alkalmazta az Egyesült Államok kormá-nya az 1953. január 16-i lengyel jegyzékre adott válaszában is. Az amerikai nagykövetség által 1953. február 9-én átnyújtott jegyzék el-kerüli a választ az 1953. január 16-i lengyel jegyzékben foglalt pana-szokra és csupán a lengyel kormá-ny vádjainak üres és semmit-mondó cáfolataira szorítkozik.

A lengyel kormány jegyzéke ez-után rámutat, hogy az amerikai kormá-ny 1953. febr. 9-i jegyzéke meg sem kísérel a lengyel jegyzékben megállapított, tényekkel alátá-masztott vádak cáfolatát vagy megdöntését, majd hangsúlyozza, hogy az amerikai jegyzék a len-gyel kormány véleménye szerint nyilvánvaló beavatkozás az Egye-sült Államok kormányja részéről nemcsak Lengyelország, hanem Lengyelországgal szövetséges több baráti ország belügyeibe is.

A lengyel nép — folytatódik a jegyzék — amelyet a barátság és szövetség megbonthatatlan kötelé-kei fűznek szomszédaihoz, amely nem védtelen többé és teljes tuda-tában van szabadsága és függetlensége értékének, helyesen tudja megítélni az Egyesült Államok kormá-nyának 1953 február 9-i jegyzé-kéből kivilágzó politikát. A len-gyel nép nem táplál ábrándokat annak a kormányának valódi szán-dékai tekintetében, amely egész magatartásával változatlanul meg-mutatja, hogy vilápoluralmi törek-vései érdekében támogatást tervez Lengyelország független léte ellen. Éppen ezért kétségtelen, hogy en-nek a politikának teljes kudarca és csődre kell vezetnie.

A lengyel kormány — mondja befejezésül a jegyzék — fenntar-tja 1953. január 16-i jegyzékében már kifejtett azt a követelést, hogy az amerikai hatóságok hala-déktalanul szüntessék meg a len-gyel állam ellen irányuló diverz-iót, szabotázs- és kémtevékenysé-gét és felhívja a figyelmet arra, hogy minden hasonló tevékenysé-gét továbbra is a törvény teljes szigorával fognak üldözni, és büntetni és az ilyen cselekmények szervezéséért és ösztönzéséért minden felelősség az Egyesült Államok kormányára h-

MA KEZDŐDIK A FELSZABADULÁSI HÉT

A Szegedi Konzervgyár dolgozói felkészültek a feladatokra

A Szegedi Konzervgyárban már egy hete gondos készülődés folyik. Mindenről pontosan idejében gondoskodtak, hogy a felszabadulási hét alatt egyetlen perc munkakészség se legyen. Tervezetet készítettek, hogy ütemesen, folyamatosan biztosítsák a dolgozók munkájához szükséges nyersanyagot és szerszámokat. A más vállalatoktól érkező árut többször megszürettek, hogy ezek miatt se történjen fennakadás.

A szakszervezeti aktívák is természetesen dolgoztak a felszabadulási hét sikere érdekében. Minden bizalmi a maga kis csoportjában ismertette a dolgozókkal a rájuk váró feladatokat. Egyénenként is beszélgettek beosztottaikkal. Felajánlásokat tettek, hogy annak teljesítésébe még jobban lerövidítsék a negyedévi terv végrehajtásának határidejét. Az üzemrészekben falilábákat függesztettek ki és mindegyiken feltűntették, hogy egyénenként kinek-kinek mit kell a felszabadulási héten elvégeznie. Feliratokkal, a munkapadok feldíszítésével tették ünneplissé az üzemrészeket. Nem hanyagolták el a bizalmiak a lelkesítő, felvilágosító munkát sem. Csanádi Lajosné, a dobozüzemben például maga is élenjár a termelésben, eddig átlagosan 150 százalékot ért el.

Munkamódszerére megantotta a fiatalabbakat és kevésbé gyakorlottakat, hogy egyetlen dolgozó sem maradjon le az ünnepi műszak alatt. Weigert Mihályné a rakárban a címkézőket, a csomagolókat serkentette a magasabb teljesítmény elérésére. Mint csoportvezető, jól szervezte meg a munkát.

A felszabadulási hét előtti napokban több dolgozó tűnt ki kimagasló teljesítményével. A doboz lezáróknál Miklós Anna sztahanovista ifjúmunkás, naponként 14—15 ezer

10 dekás dobozokat zár le és csak négy darab selejtje van. Törőcsik Margit 157, Hajdú Júlia 121, Szauer Gusztáv 129, Figura József 133 százalékos átlagteljesítménnyel dolgozik. A szakszervezeti bizalmiak mindannyian példamutatóan megállják helyüket a termelésben. Pavlovics Lászlóné 135, Fülöp Ilona átlagosan 130 százalékra teljesítette tervét. Csoportjukban állandó ellenőrzést végeznek. Műszakkezdés előtt és után beszélgetnek beosztottaikkal.

A felszabadulási héten tovább javítjuk az exportgyártmányok minőségét

A Szegedi Konzervgyár dolgozói felkészültek a felszabadulási hét beindulására. A műszakiak biztosították a megfelelő anyagszükségletet és szervezettebb munkával járultak hozzá a dolgozók felajánlásainak valóra váltásához.

A dolgozók munkapadjait, üzemrészeket zászlókkal, jelszavakkal díszítették fel. Ezzel is ünneplésesebbé tették az ünnepi hét beindulását. A felszabadulási hét kezdetét megelőző napokban már kiemelkedő eredmények születtek. A seprőkötnél a Petőfi brigád 118 százalékos eredménnyel dolgozott, s kiváló minőségű munkát

végzett. A Vihar brigád 108 százalékot ért el és pótelajánlást tett, hogy még két százalékkal növelje termelését. November 7. brigád 123 százalékos eredményt ért el 17-én. A brigádok között legkiemelkedőbb az Április 4. brigád, amelynek dolgozói 145 százalékosra növelték teljesítményüket. A Seprőgyár dolgozói a mai naptól kezdve minden erejükkel dolgoznak, hogy a felszabadulási hét alatt még magasabbra emeljék termelésüket és javítsák az exportgyártmányok minőségét.

Schwarz István

Zsédely József elvtárs a Szegedi Ruhagyárban

Ünnepi hétre készülnek a Ruhagyárban. A munkaterekben a munkások, a szalagvezetők a teremesterek minden igyekezzel azon vannak, hogy lemaradásukat behozzák a felszabadulási héten túlteljesítsék negyedévi tervüket. A gyár falára, a munkaterekbe, feliratok kerültek: „A termelés nagyszerű eredményeivel köszöntjük április 4-ét.” Több gép mellett kis nemzetiszínű és vörös zászlók, virágok díszlenek. A lelkes készülés közben országos hírű vendég érkezését jelentették be tegnap délelőtt a dolgozóknak. Zsédely József elvtárs a Kispesti Férfi Ruhagyár sztahanovista teremestere, a Zsédely-mozgalom megindítója látogatót el a Szegedi Ruhagyárba, hogy átadja tapasztalatait, segítséget nyújtson a Ruhagyár dolgozóinak munkájuk minőségének megjavításához.

Délben már megérkeztek a gyárba a délutáni műszak teremestere, szalagvezetői. Az igazgató elvtárs irodájába jöttek össze és várták Zsédely elvtársat, aki a munkahelyeken látogatta meg a dolgozókat. Harmencöt év körüli férfi lépett a terembe. Mellén két sztahanovista jelvény. A jelenlevők barátságosan üdvözölték a kedves vendéget. Kuti Fülöp elvtárs, a gyár igazgatója, majd Péter János elvtárs, a Ruhagyár pártbizottságának titkára üdvözölte az új szocialista mozgalom kezdeményezőjét.

Zsédely elvtárs a Kispesti Férfi Ruhagyár dolgozóinak harcos üdvözlését lovacsolta, majd elmondotta, milyen kemény munkát kellett végezniük Kispesten az Arany János utcában ahhoz, hogy a jelenlegi eredményt elérjék.

Ő maga vasaló, később gépész, majd meos lett a gyárban. Több mint egy évvel ezelőtt a XV. és a XVI-os szalag vezetését bízta rá. Úgy szervezte meg a munkát, hogy szalagja elérje a sztahanovista szintet és ezen a munkaterületen elsőnek lettek az egész országban. De a minőségi munkájukat is meg kellett javítani. 1952 áprilisában teremestert lett. A Szuhoverhova-mozgalom segítette munkájában elhatározta, hogy megjavítja a minőséget.

A szalagok között brigádokat szervezett és bevezette a társadalmi ellenőrzést. Ez azt jelentette, hogy a brigádon belül visszaválták egymásnak a hibás munkát, hogy javítsák ki és így mire az a minőségi ellenőrzés került minőségileg kifogástalan volt.

Hétről hétre folyamatosabb lett a munka, egyre kevesebb lett a gyengébb minőségű áru, a társadalmi ellenőrzés kitűnően bevált.

Elgondolásom az volt — mondotta Zsédely elvtárs a továbbiakban —, amikor megtettem felhívásomat, hogy ha magamnak, vagy családomnak vásárolok valami könyvnyári terméket és az nem megfelelő, akkor keményen bírálok gyártót. Eppen ezért, ha azt akarom, hogy az általam készített ruhák mindig legyenek elégedve a dolgozók, akkor mindent el kell követnem, hogy kiváló minőségű árut gyártsak. Felhívásom megéretté előttem gondos tanulmányozom a Szovjetunió Kommunista Pártja XIX. Kongresszusa anyagát, amelyben szó volt az árúk minőségének megjavításáról.

Rákosi elvtárs és Gerő elvtárs beszéde után honosodott meg bennem az a gondolat, hogy felhívással fordulok az ország valamennyi könnyűipari termelőket gyártó üzeméhez, hogy az általam már bevezetett munkamódszerrel javítsák meg minőségű munkájukat.

Elmondta Zsédely elvtárs, hogy munkatere a jó minőségű eredményt úgy érte el, azonkívül, hogy a társadalmi ellenőrzés megszervezők, hogy a technológiai előkészületeket ismertették a dolgozókkal és megkövetelték annak alkalmazását. Szakmai oktatáson vesznek részt valamennyien, hogy elsajátítsák az élenjáró szovjet munkamódszereket.

— Azért jöttem az elvtársakhoz, — mondotta befejezésül, — hogy segítsek munkájukban. Most a felszabadulási héten a mennyiségi termelés mellett ne feledkezzenek el a minőségről sem.

Az én munkám eredményét is a pártnak köszönhetem, és az elvtársak is a párt tanácsai szellemében dolgoznak, ha a mennyiségi termelésük mellett nem feledkeznek el a minőségi munkájuk megjavításáról. Csak így lesz teljes sikere a felszabadulási héten elért eredményeiknek.

Egymásután szólaltak fel a szalagvezetők, teremesterek. Elmondták, hogy eddig mit tettek a Zsédely-mozgalom kiszélesítése érdekében. A X-es teremben már jelentős eredményeket értek el ezen a téren. Az utóbbi napokban már egyetlen hibás munkadarabuk sem volt. A felszabadulási hétre tett fogadalmukat ismét megerősítették, majd siettek elfoglalni helyüket a munkában, kezdődött a délutáni műszak. Akik délelőtt vezették a munkát, azok délután jöttek össze, hogy elbeszélgessenek Zsédely elvtárral.

Példás büntetést kaptak a korpautalvánnyal spekuláló, megvesztegető balástyai kulákok és volt horthysta csendőrök

A vádlottak padján kilencen ülnek. Az első sorban négyen. Tekintik konok, sötét. Olyanok, akik nem riadnak vissza semmitől és minden képeket elkövetni azért, hogy kárt tehesseken népi demokráciánknak, árthassanak az egész dolgozó népnek. Tóth Sándor volt csendőrmester fegyverreljárásért, kerékpáriopásért, Kovács István 30 holdas kulák a begyűjtés szabotázsáért, Galbács László ku-

Lázítás, szabotázs, megvesztegetés

Az többi öt vádlott a másik sorban ugyancsak feláll utánuk mindegyik esetben. Most is rábizzák magukat az első négyre. Eddig is ezt csinálták. Ezért ülnek most a vádlottak padján ők is: Szél Sándorné hétholdas dolgozó paraszt, Jelinek Mártonné volt tanácsbíró, Marostói Katalin begyűjtési nyilvántartó, Nagy Anna fiatalkorú hivatalsegéd és F. Szűcs Erzsébet hivatalsegéd.

Balástyaiak valamennyien. Balástyai a két volt csendőr, és a két kulák is, akik hangoskodtak, lázítottak, szabotáztak, csaltak, feketéztek. Tóth Sándor a felszabadulás óta 13 hold földjén gazdálkodott. Mint volt kakastollasnak, egyáltalán nem volt inyére népi demokratikus rendszerünk és ahol csak tehette, kárt okozott népgazdaságunknak. Felvásárolta a kenyert, pedig önelátó volt. Kilenc sertése volt az ólban, de azért egyetlen eovszer sem gondolt a sertésbeadásra. Ennek ellenére azonban nagyon szerette volna, ha jó színben tűnik fel, ezért bement a balástyai tanácshoz és felkereste Marostói Katalint. Ezer forintot ígért neki, hogy papíron intézze el a sertésbeadását. Marostói Katalin nem ment bele az üzletbe. Ekkor Tóth Sándor újabb cselbe folyamodott. Fondorlatos módon idegenektől szerzett beadási cédulát s elment Kovács István kulákhöz, akinek két sertést kellett volna beadni. Kétezer forintért ennek is szerzett — ahogy ő mondja —

lák-hentes azért, mert 25 borjút vágott le feketén, állt már egyszer a törvény előtt. Martonosi Ferenc csendőrszakszervező volt a munkásszervelet öntözött Orgoványon. Sok ártatlan ember került miatta a bíróság elé, akiket elítélt a Horthy-fasiszta rendszer a „Magyar Szent Korona nevében” azért, mert szerették hazájukat, az embereket és nem akarták folytatni Hitler oldalán a háborút.

„dokumentumot” Kovács egyáltalán nem emelte fel szavát a szabálytalan ellentézési mód ellen; ő sem különb a Deákne vásznánál. Igaz az a közmondás, hogy minden zsák megtalálja a mag foltját. Kovács István kulák a Népbírósg előtt hebeg, makog és azzal védekezik: „azért nem adtam be a sertéseket, mert nem érték el a megfelelő súlyt, nem volt nekik mit enni.” Azt eem átálja hazudni, hogy nem volt pénze, amin eleséget vegyen. Pedig volt, hogy kétezer forintot csak úgy a mellényzsebből vágjon ki, amikor szabálytalan, törvényellenes cselekedetet kell végrehajtania.

Hamis uton szerzett korpautalványok

Tóth Sándornak korpára is szüksége volt, újra felkereste Marostói Katalint, akinek addig beszélt mézes-mázos szavakkal, hogy az ezer forintért és fél kiló vajért 520 kiló korpautalványt adott ki neki.

Galbács László hentes-kulák ól-jában 15 malac, négy anyakoca és öt hízó pófeszkedett. Arra azonban ő sem gondolt, hogy a bedásznak végre ideje volna eleget tenni.

Tóth Sándor, a minden hájjal megkent kakastollas Horthy-bérenc megoldotta problémáját. Bízamasan a fölébe ugta, hogy a tanácsnál ha szépen tud beszélni, kaphat korpát abból a mennyiségből, amit az állam az anyakocák részére

A szegedi járás az utolsó helyen kullog

Azonnal meg kell gyorsítani a tavaszi munkákat

A szegedi járásban

a hosszú idő óta tartó tavaszi idő ellenére is vontatottan haladnak a mezőgazdasági munkák. A szántási és a vetési munkák végzését nem szorgalmazzák kellőképpen a közvélemény tanácsok. Ennek következtében a megye járásai között a szegedi járás az utolsó helyen kullog.

A járási tanács mezőgazdasági osztályának legutóbbi értékelése azt bizonyítja, hogy a járásban eddig mindössze 23 százalékát végezték el a szántásnak. Nem biztatóbb a helyzet a többi munkákban sem. A simítózatást 6, az árpa vetést 13, a zab vetést 3,1, a takarmányrépa vetést is csak 10 százalékban végezték el eddig. A tavaszibizát és a mákot 100 százalékban elvetették a dolgozó parasztlak. Ez azonban semmit sem javít a többi elhanyagolt munkáknál.

A lemaradás oka, hogy a helyi tanácsok nem értékelik kellőképpen a munkák időbeni elvégzésének jelentőségét, a járási tanács tagjai pedig nem nyújtanak elég segítséget a közvélemény tanácsoknak.

Az utóbbi időben

a szegedi járási tanács számos bírálatot kapott a „Délmagyarországtól” és a „Viharsaroktól” is. Mindkét lap világosan rámutatott a járási tanács hibáira és feladataira. Ezzel szemben a járási tanács nagyon keveset tett a munkák zavartalan menete érdekében. A bírálat csaknem falrahányt borsó volt a járási tanács számára! Elfelejtette, hogy a bírálat nem arra való, hogy elengedjük a füllünk mögött, hanem arra, hogy segítségével kijavítsa a hibákat. Nem szabad megelégedni és bejenyugodni a síró, panaszkodó jelentések tartalmába! Nem állja meg helyét az az állítás, hogy nem lehet dolgozni a földeken! Ha Sár-

dorfalva, Tápé és Gyálárét dolgozó parasztlak élen tudnak járni a munkában, a többi községekben is lehet dolgozni. Rendkívül gyenge az eredmény Balástyan, Csorván, Domaszéken, Dorozsmán és Bördányban. A többi községekben pedig még alig kezdtek hozzá a munkákhoz. A helyi tanács és a helyi pártszervezetek csak egyhelyben topognak és szinte semmit sem tesznek a munkák érdekében.

Nézzen körül

minden helyi tanács a községben és örködjön éberebben a munkák menete felet. Egy pillanatra sem szabad elfelejteni a helyi tanácsoknak, hogy ők a munkák végzésének parancsnokai. Tőlük függ az, hogy a dolgozó parasztlak a községben hogyan végzik munkájukat. Jó felvilágosító munkával, az éberség által fokozásával nyújtsanak segítséget a dolgozó parasztlaknak ahhoz, hogy a szántást, vetést, simítózatást mielőbb befejezzék. Végezzék az eddiginél is harcosabb munkát és kíméletlenül leplezzék le az

eljárásokat, a kulákságot, a klerikális reakciót és a többi osztályidegen elemeket, akik mindent meglesznek azért, hogy gátolják a tavaszi munkák végzését, szabotálják szántási, vetési tervüket. Ne feledkezzenek meg arról, hogy ahol a tanácsok nem végeznek jó munkát, oda befurakodik az ellenség s ahol pedig kártevők garázdálkodnak, ott vontatottan, vagy sehogy sem halad a munka. Az osztályharc egyre élesebb, egyre keményebbé válik. Ha a tanácsok és a helyi pártszervezetek meghatárolnak, előtérbe kerül az ellenség. Ezt pedig nem tűrhetjük egy pillanatra sem. Eppen ezért járási tanács és a helyi tanácsok haladéktalanul kezdjenek munkához és lendüljenek harcra a munkák sikeres befejezéséért.

Ma délután négy órakor tartja meg a Városi Tanács ezévi második rendes ülését

Szeged Város Tanácsa ma délután tartja ezévi, második rendes ülését. A tanácsülésen a dolgozók megismerik Szeged város 1953. évi egyéves tervét, amelynek keretében újabb, jelentős létesítmények születtek Szeged dolgozóinak életszínvonalának emelése érdekében.

A dolgozók a tanácsülésükre érdekében közülük észrevételeiket a tanács eddigi munkájával kapcsolatban a lakhelyük körzetéhez tartozó vagy üzemükben dolgozó tanácsagokkal, hogy azok a javaslatokat és a kéréseket a tanácsülés elé terjeszthessék.

és károsította meg azokat a dolgozó parasztlak, akik azon fáradoztak, hogy minden nehézség ellenére hozzájáruljanak kétéves állat-tenyésztési tervünk teljesítéséhez.

A sándorfalvi, a szegedi, a balástyai és a sövényházi malom elvált zömében balástyai kocsi álltak. Volt olyan nap is, amikor a sándorfalvi malomban 73 kisebb-nagyobb tételről szóló korpautalványt váltottak be, amelyből 72 utalvány balástyai, egy pedig sándorfalvi volt. Ilyen nagy tételekben üzérkedtek, feketéztek a tanács dolgozóit megvesztegető kulákok és csendőrök, akik nem törődtek azazal, hogy az ő kártevésük miatt a dolgozó parasztlak közül többen nem tudták kellő mennyiségű eieéggel ellátni állataikat. Ilyen aljas eszközközzel, ilyen minősítetetlen cselekedetekkel támad napjainkban is az ellenség ott, ahol mguk a dolgozók és a tanács tagjai nem elég éberek.

A példás büntetés

A Megyei Munkásbíróság azonban fel tudta mérni cselekedetük súlyát és példás ítélettel sújtotta a dolgozó nép ellenségeit, s velük együtt azokat is, akik magukról megelégedkezve cselekedtek.

Tóth Sándor öt évi börtönnel, tíz évi közügyektől való eltiltással, ezer forint pénzbüntetéssel, két ezer forint vagyonelkobzással, Kovács Istvánt 3 évi börtönnel, tíz évi közügyektől való eltiltással, 2000 forint pénzbüntetéssel, 5000 forint vagyonelkobzással, Galbács Lászlót 4 évi börtönnel, 10 évi közügyektől való eltiltással, 1500 forint pénzbüntetéssel, 2500 forint vagyonelkobzással, Marostói Ferencet 2 évi börtönnel, 5 évi közügyektől való eltiltással, 1000 forint pénzbüntetéssel, 1500 forint vagyonelkobzással, Szél Sándorné egy évi 5 hónapi börtönnel, 3 évi közügyektől való eltiltással 500 forint pénzbüntetéssel, Jelinek Mártonné és Marostói Katalint 2—3 évi börtönnel, 3 évi közügyektől való eltiltással, F. Szűcs Erzsébetet 1 évi börtönnel, 1 évi közügyektől való eltiltással, Nagy Annát pedig 1 évi börtönnel sújtotta a Megyei Munkásbíróság.

